

Mənim yuxularımın
qəhrəmanı
sən idin
hər anımda
yanımda
amma
xəyallarımın
qəhrəmanı
mən idim
hər anında yanında!
Bir təzadın içində
qəhrəmanla qəhr olan
biri eşqlə əylənən -
biri eşqindən sınıan!..
bu alın yazısında
yoxsa növbəti sınaq
hər nədisə, gəl gülüm
sevgimizə sığınaq!

Çox da hər vaxt çin olmur
ümidim də, kin olmur
hər şey kef üçün olmur -
qəm də var!

ruhum nəyə yeyir ki,
könlüm dinib, deyir ki,
hamı ayıq deyil ki -
dəm də var!

nişangahı az oxla
gülü üzünsə, qoxla
sıranı bir də yoxla -
kəm də var

Məni özümə qaytar,
Səndə qala bilmirəm.
Haqqım olan sevgini
Səndən ala bilmirəm

Sən divarsan, mən də daş
Baş açmaq olmur ki, baş.
Quru oda yanır yaş -
Mən köz ola bilmirəm

Düşmüşəm bir axına
Yadam yada-yaxına
Bu günümlə baxın ha -
Üz-göz ola bilmirəm.

Bu gününəm, Nuhunam
Kölgənəm, ya ruhunam.
Gerçəyinəm, yuxunam? -
Yada sala bilmirəm.

Bunu indi demirəm
Gülür mənə çevrəm.
Bəli, səni sevirem!
Çəzamin adı həsrət,
Öz adımsa Əbülfət!..

Sevir ürək, göz görür
Od qorranır, köz görür.
Hərə bir cür söz hörür -
Qoşulan addı xiffət,
Öz adımsa Əbülfət!..

Dinlədiyim səs azan
Bir yol açıb bəxt yazan
Olmuşam Məcnun-ozan!
Çəzamin adı həsrət,
Öz adımsa Əbülfət!..

İçimdəki təkliyi
Ovuduram, ovuram,
Bu təkliyin şəklini -
Gözlərimdən qovuram
Gücüm çatmır!

Dilim sanki qıfılı,
Ruhum tikan üstündə.
Kırpıklarım qovuşmur
Yuva tikəm üstündə -
Gücüm çatmır

Öz-özündən çoxalır
Sinəmdəki göynəti
Bu göynəti tay məni
Gücsüzlüyə öyrətdi -
Gücüm çatmır

Gözlərinin
rəngi qarışıb

demək ki,
ağlamışam
və mən
yanında olmamışam
sən
güzgüyə baxasan
baxıb
gözlərinin
rəngini qaytarasan
gözünə!..

Əsəbindən qaralıb
və bütün
gücünü toplayıb
sıxır gözünü -
hara gəldi
necə gəldi,
çırpır özünü -
dolmuş buludlar
həmişə belədi
çıxarmayınca
canındakı əsəbi
qaralacaq
sıxılacaq
və
özünə yaşadacaq
bu əzabı -
dolmuş buludlar

Şəhərimizin
yenice salınmış
sevgi parkını
gəzirəm.
baxışlarımla
bu parkın
qız gözəlliyini
oxşayıram,
üzürəm
üstümə
çilənən

səssiz yağışın
və bilirəm ki,
həm də sən
baxışın altında
dincəlir ruhum
bir az da
mürğüləyir
uyuyur
bəlkə də
amma
həyatı duyur
nə olar,
durub
indi gəlməsən də
heç olmasa
bu yağışın
adını sən qoy.

Gözümün kökünüdək
Yeridi qəm, hopdu dərd.
Məni gören kimi tək -
Axtardığın tapdı dərd!

Qaldı əli qoynunda
Həsət yükü boynunda.
Taleyimin oynunda -
Budağından qopdu dərd!

Qəsdə göynətmək idi
Dilin öyrətmək idi
Məni kövrəltmək idi -
İstədiyini tapdı dərd!..

Deyirəm
eşit və bil
ürəyincə
olsam da
olmasam da -
bütün hallarda
mənə görə
istəklərinə
qadağa qoyma
çünki
bu həyatda
yaşamağın
bir yolu var
o da -
sevgi
sev! sev!
və sevməkdən doyma!

Mən yoruldum kədərin
Qapısında durmaqdan
Kədərin göz yaşıyla
Əl-üzümü yumaqdan!..

Şirəmi götürsəm də
Kədərin pətəyindən,
Elə bil asılmışam -
Mən onun etəyindən!..

Ələyir, gah qovurur
Qalığı, buxarıyam
Məni yoran kədərlə
Hamıdan yuxarıyam.

Söndü bütün ulduzlar
Ay da, günəş də söndü!
Həyat mənim gözümde -
Bütün heçliyə döndü

Axarından qaldı su
Nə zülümdü axı bu?!

Ölümü yazan bilməyib
Günümü pozan bilməyib
Hələ qapıdan girməyib -
Ruhumu tapşırıramışam

Ayırma candan canımı
Ayırma qandan qanıma
Boş qoyma sən sol yanıma -
Ruhumu tapşırıramışam

Mələksən, həm də bəndəsən
Dində, imanda öndəsən.
Vallah, sən də mən gündəsən -
Ruhumu tapşırıramışam

Ürəyim partlasa, günahkar özüm
Demək tükənibmiş - bitibmiş dözüüm
Yadında qoy qalsın sonuncu sözüüm -
Ruhum da sevecək, ruhum da səni!

Ox kimi çəkilib qopanda yaydan
Asıldım günəşdən, ulduzdan, aydan
O belli tarixdən, o belli aydan -
Yatmadım, mən görə yuxumda səni.

Yayın istisində ələyərək qar
Fələk gen dünyanı eləyə də dar
Hələ qırılmamış bir ümidim var -
Görə biləcəyəm ruhumda səni!

Bir dərdi üzdən keçirəm
Sap olub gözdən keçirəm.
Mən nə o qızdan keçirəm -
Nə də ki, verdiyim sözdən!

Uçurdum, dönmüşdüm quşa
Qanadım toxundu daşa
Gəl indi bu ömrü yaşa -
Gəl, düşmədən eldə gözdən?!

Bir qarış tül də olmadı
Bir muncuq gül də olmadı
Əbülfət kül də olmadı -
Sənin alışdığı közdən!

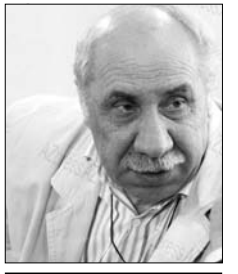
Ürəyimin dözüümünə
Allah, bəxtəverlik düşür
Dərdlərimin dözüümünə
Vallah, bəxtəverlik düşür

Acıyan kimdisə mənə,
Deyim ona, həm də sənə,
Mənim tapındığım dinə -
Vallah, bəxtəverlik düşür!

Üzünü hara çevirsən
Yazılıb orda - sevirəsən,
Sən ki, sevərək gedirsən -
Sənə bəxtəverlik düşür.

Quruyan ağaca
baxan kimi
baxıram özümə
qollarım düşüb yanıma
budaq kimi
əllərim əsir
saralan
yarpaq kimi
duyuram ki,
bu ağac
baxmağa utanır
üzümə
amma
yaxasını açıb
son gücüylə
torpaq kimi!..

Qar yağmayıb
şaxta da yoxdu
amma ruhum
üşüyür -
ürəyimə soyuqdu
həmin o yol
qalır yenə
gözüm yoldadı
gələnsə yoxdu!
Yolun boşluğundan
gözlərimə soyuqdu
o tellər
daransa da
yenə külək qarışdırır
küləklə o telləri
oxşayan əli
de indi
kim barişdirir
əllərimə soyuqdu

■ Əbülfət MƏDƏTOĞLU

24 dekabr 2016

WWW.KASPI.AZ

ŞEİR
23